

Sygnatura akt **VII K 151/13**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2013 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Wołowie w składzie:

Przewodniczący SSR Tomasz Paprocki

Protokolant Edyta Lickiewicz

po rozpoznaniu w dniu 11 czerwca 2013 r.

sprawy

K. D., syna W. i H. z domu Ł., urodzonego (...) w B.

oskarżonego o to, że

1. w dniu 02 maja 2012 roku w miejscowości W., groził M. D. pozbawieniem życia, przy czym groźba ta wzbudziła w wymienionej uzasadnioną obawę, że zostanie ona spełniona

tj. o czyn z art. 190 § 1 kk

2. w miejscu czasie i okolicznościach jak w pkt I umyślnie dokonał zniszczenia mienia w postaci wejściowych, rolety antywłamaniowej, parapetu okiennego oraz rynny spustowej lokalu (...) powodując straty w kwocie 6189,91 złotych na szkodę M. D.

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk

I. na podstawie art. 66 § 1 i 3 kk i art. 67 § 1 kk warunkowo umarza postępowanie karne wobec oskarżonego K. D. o czyny opisane w części wstępnej wyroku, tj. o czyny z art. 190 § 1 kk i art. 288 § 1 kk na okres 1 (jednego) roku próby;

II. na podstawie art. 415 § 2 kpk powództwo cywilne pozostawia bez rozpoznania;

III. na podstawie art. 627 kpk i art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe i opłatę w kwocie 100 (stu) złotych.

Sygn. akt **VII K 151/13**

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Od jakiegoś czasu, przed dniem 2 maja 2012 r., między K. D. a M. D. dochodziło do nieporozumień związanych z partnerem M. D. – Ł. S. oraz ze zwolnieniem z pracy narzeczonej K. D. z pracy w barze (...).

W dniu 2 maja 2012 r. K. D. przebywał w lokalu (...) prowadzonym przez jego siostrę M. D..

W trakcie pobytu K. D. w lokalu, doszło między nim a Ł. S. do nieporozumienia i szarpaniny z uwagi na niewłaściwe zachowanie K. D.. Po tym zdarzeniu K. D. zaczął uderzać w różne przedmioty, dokonując uszkodzenia drzwi wejściowych do baru, rolety antywłamaniowej, parapetu okiennego oraz rynny spustowej na łączną kwotę 6189,91 zł.

W trakcie powyższego zdarzenia K. D. skierował do M. D. słowa: „Zabiję cię kurwo!”. Groźba ta wywołała u M. D. realną obawę jej spełnienia.

Dowód:

- kosztorys, k. 3-4,
- zeznania M. D., k. 8, 53,
- zeznania Ł. S., k. 31,
- zeznania J. K., k. 32,
- zeznania P. Ż., k. 33,
- zeznania M. Ś., k. 34,
- zeznania M. G., k. 35,
- zeznania M. B., k. 36,
- zeznania E. W., k. 37,
- częściowo wyjaśnienia K. D., k. 48,
- wyjaśnienia K. D., k. 79.

W toku postępowania przygotowawczego K. D. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia.

W toku postępowania sądowego K. D. przyznał się w całości do popełnienia zarzucanych mu czynów.

Sąd zważył:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wina, sprawstwo i okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanych mu czynów nie budziły wątpliwości Sądu.

Wszyscy przesłuchani w sprawie świadkowie potwierdzali sprawstwo i winę oskarżonego. Relacja świadków korelowała zaś z wyjaśnieniami oskarżonego złożonymi na rozprawie.

W tym stanie rzeczy sąd dał wiarę zeznaniom świadków i wyjaśnieniom oskarżonego złożonym na rozprawie, w których przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów.

Nie ulegało zatem wątpliwości, że oskarżony w dniu zdarzenia skierował do swojej siostry groźbę pozbawienia życia, jak również że w dniu tym dokonał uszkodzenia wskazanych w wyroku przedmiotów.

Zachowanie oskarżonego w toku zdarzenia dawało pełną podstawę do przyjęcia, że wypowiedziana przez oskarżonego do siostry groźba wzbudziła u niej realną obawę jej spełnienia.

Przy ustalaniu okoliczności, w których doszło do zniszczenia przez oskarżonego mienia wskazanego w wyroku, sąd brał pod uwagę fakt, że między oskarżonym a jego siostrą od jakiegoś czasu toczył się konflikt na tle powołanych

w ustaleniach faktycznych okoliczności. Nie ulegało zatem wątpliwości, że oskarżony dokonał zniszczenia mienia powodowany wzburzeniem na tle tegoż konfliktu. Okoliczność ta wprawdzie nie usprawiedliwia oskarżonego, ale stanowiła jedną z przyczyn, z powodu których sąd zdecydował się warunkowo umorzyć postępowanie karne.

Na etapie postępowania przygotowawczego oskarżony figurował w rejestrze, jako osoba karana za czyn z art. (...). Na etapie postępowania sądowego oskarżony złożył wniosek o wcześniejsze zatarcie uiszczonej przez niego kary grzywny i sąd przychylił się do tego wniosku. Dowodem tego jest dołączony do akt odpis prawomocnego postanowienia o zatarciu skazania. Co za tym idzie na etapie wyrokowania oskarżony był osobą niekaraną. Spełniona została zatem jedna z formalnych przesłanek do warunkowego umorzenia postępowania.

Choć przestępstwo z art. 288 § 1 kk zagrożone jest karą pozbawienia wolności do lat 5, sąd zdecydował się na warunkowe umorzenie postępowania, bowiem oskarżony, jak wynika ze zgodnych oświadczeń oskarżonego i pokrzywdzonej, naprawił szkodę oraz pogodził się z siostrą.

Zarówno pokrzywdzona, jak i jej pełnomocnik, z uwagi na naprawienie szkody i pojednanie się stron, wnosili o warunkowe umorzenie postępowania karnego. Do wniosku tego przychylił się oskarżony, potwierdzając, że naprawił szkodę, pogodził się z siostrą, a ich relacje są bardzo dobre – nawet lepsze niż kiedyś.

W tym stanie rzeczy, Sąd uznał za zasadne przychylić się do wniosków pokrzywdzonej, jej pełnomocnika oraz oskarżonego i warunkowo umorzyć postępowanie karne wobec oskarżonego na okres jednego roku próby.

Zdaniem sądu wina i społeczna szkodliwość popełnionych przez oskarżonego przestępstw nie są znaczne. Oskarżony działał w stanie silnego wzburzenia, i jak sąd wskazywał już wcześniej, jego przestępcze zachowanie wynikało przede wszystkim z toczącego się konfliktu z siostrą.

Właściwości i warunki osobiste oskarżonego, jego dotychczasowy sposób życia, a przede wszystkim zażegnanie konfliktu z siostrą, uzasadniają przypuszczenie, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania oskarżony nie będzie naruszał porządku prawnego. Oskarżony ma stałą pracę, dziecko i narzeczoną. Te okoliczności również pozwalają przypuszczać, że opisane w wyroku zdarzenia miały charakter incydentalny oraz że oskarżony będzie koncentrował się w najbliższej przyszłości na utrzymaniu stałego zatrudnienia i wychowaniu dziecka.

Ponieważ oskarżony pracuje i uzyskuje dochody, obciążono go kosztami sądowymi i stosowną opłatą.

Z uwagi na fakt, że nie doszło do skazania oskarżonego, sąd pozostawił powództwo cywilne bez rozpoznania.